

професійної самореалізації, досягнення успіху. Отже, сформований позитивний особистісний імідж, гарний голос, професійна мова і бізнес-поведінка, як складові елементи внутрішнього маркетингу, є значущими для професіоналів, які працюють в системі «людина – людина».

Використання інструментарію внутрішнього маркетингу при формуванні й ефективному використанні інтелектуального капіталу дозволить: конструктивно оцінити місію, корпоративні цілі та існуючі методи ведення бізнесу; здійснити якісний аналіз функцій і компетенцій контактного персоналу структурних підрозділів, що забезпечують життєдіяльність підприємства (робота з контрагентами); реалізувати проекти, націлені на підвищення кваліфікації та компетенцій контактного персоналу (з орієнтацією на скасування розриву академічної науки і прикладних досліджень в операційній діяльності підприємств, закладених в самій системі підготовки кадрів у вітчизняному освітньому просторі); удосконалити роботу HR-менеджменту (зокрема, розробити і використовувати на практиці критерії для оцінки компетенцій контактного персоналу, побудовані з урахуванням аналізу дій, рішень, функцій і поведінки персоналу в кожній конкретній ситуації); сформувати (удосконалити) стратегію розвитку бізнесу.

Таким чином, «орієнтиром» або «еталоном» є обґрунтована оптимізація внутрішньофірмових процесів за допомогою інструментарію маркетингового та кадрового менеджменту. Такий підхід орієнтований на корпоративну культуру (релігію) і сприятиме підвищенню внутрішньої мотивації співробітників, їх відповідальності за результати праці, лояльності й упевненості в конкурентоспроможності підприємства.

Олена СЕЛЕЗНЬОВА

Класичний приватний університет, м. Запоріжжя

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОВГОСТРОКОВОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Сталий розвиток України може бути забезпечений тільки через створення необхідних умов для реструктуризації і зниження антропогенного впливу на довкілля до науково обґрунтованого рівня, відновлення якості природних екосистем до рівня, що гарантує його сталість. За відсутності ефективної системи управління в галузі охорони довкілля, і в контексті повільніших, ніж очікувалося, структурних реформ та модернізації технологічних процесів, зростання економіки призводить до високих рівнів забруднення та підтримки неефективних підходів щодо використання природних ресурсів, що в свою чергу вимагає суттєвого підвищення дієвості та ефективності державної екологічної політики.

Екологічна політика являє собою основу сталого розвитку суспільства, тому нині актуальним є формування єдиної узгодженої збалансованої екологічної політики держави, збереження та відновлення природних ресурсів як пріоритетного напрямку державотворення сьогодні та в перспективі. Екологічна політика при цьому має спиратися на цілісну оцінку економічного ресурсу забезпечення життєдіяльності і розвитку суспільства та екологічного ресурсу підтримання функціонування і відтворення природного середовища життєдіяльності не тільки людини, а й живих істот, всіх складових біосфери. Це потребує від державних інституцій, посадових осіб, усього суспільства особливого розуміння і дій щодо застосування екосистемного підходу в практиці державного планування й управління національного розвитку.

Серед основних заходів щодо вирішення завдань покращення вітчизняної екологічної політики в довгостроковому періоді сьогодні можна виділити наступні: - завершення трансформації нормативно-методичної бази розрахунку чинних економічних інструментів екологічного регулювання; розширення бази оподаткування забруднюючих речовин і екологічно небезпечної продукції, враховуючи досвід країн – членів ЄС; запровадження нових, екологічно та економічно ефективніших регуляторів природокористування для стимулювання інноваційної та інвестиційної активності товаровиробників щодо використання сучасних науково-технічних досягнень з метою реіндустріалізації старої, екологічно деструктивної, та утворення нової природоохоронної, ресурсозберігаючої матеріальної бази виробництва (різні види податкових пільг, пільгових позик, пільгового кредиту, гнучкі екологічні податки на продукт, матеріальне

заохочення екологізації виробничої діяльності, диференціацію ціноутворення згідно з екологічним критерієм); ліквідація субсидій на використання природних та енергетичних ресурсів; розроблення та впровадження системи державного екологічного кредитування; поширення практики пільгового кредитування природоохоронних техніко-технологічних заходів під заставу майна суб'єктів господарської діяльності; запровадження цільового зворотного фінансування зібраних коштів саме товаровиробникам-забруднювачам для підтримання конкретних екологічних програм в межах законодавчого визначення адресності екологічних надходжень; концентрація коштів суб'єктів господарювання на пріоритетних напрямках охорони навколишнього природного середовища; забезпечення оптимального поєднання різних джерел фінансування заходів для підвищення ефективності використання коштів на природоохоронні заходи тощо.

Впровадження сьогодні економічних (ринкових) підходів до управління природокористуванням у нашій державі означає наукову розробку і практичне впровадження надійних економіко-правових механізмів оздоровлення природного середовища на всіх рівнях господарювання. Причому утвердження економічного механізму регулювання природокористування повинне здійснюватися шляхом не адміністративного тиску, а так би мовити, «економічного диктату», що полягає у створенні таких умов для виробничої діяльності, за яких господарюючим суб'єктам було б вигідним досягнення екологічних цілей. При цьому підтримання економічних підходів до управління природокористуванням і охороною навколишнього середовища зовсім не означає відмову від адміністративно-правових методів управління, а активно поєднується з ними.

Таким чином, для успішного виконання основних завдань національної екологічної політики на довгострокову перспективу вкрай необхідно: здійснити відповідне реформування наявної практики фінансування природоохоронних заходів в Україні одночасно з реформуванням вітчизняної системи екологічного оподаткування; запровадити „екотрудову” податкову реформу як перспективний економіко-правовий інститут, спрямований одночасно на екологічну реструктуризацію податкової системи, збереження довкілля, створення робочих місць та нарощення фінансового потенціалу країни; включити екологічну складову до програм розвитку секторів економіки; впровадити міжнародні стандарти системи управління навколишнім природним середовищем.

Викторія СЕЛИВЕРСТОВА
Донецкий национальный университет

УСЛОВИЯ СТАБИЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ОСНОВЕ АНАЛИЗА ФИНАНСОВО – ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕЗУЛЬТАТОВ

В экономике Украины важное место занимает предприятие, как самостоятельная хозяйствующая единица, главной целью которой становится производство и реализация продукции, в своё время стабильная деятельность предприятия становится гарантом его успешного функционирования в условиях рыночной экономики. А основной базой определения условий стабильности является анализ финансово – экономических результатов, который даёт возможность выработать стратегию, тактику и политику предприятия, основные направления и возможность изменений его деятельности в будущем. В свете всего вышеизложенного становится актуальным вопрос определения необходимых условий стабильной деятельности предприятия. К проблеме оценки влияния анализа финансово – экономических результатов предприятия на условия стабильного функционирования кампании обращались отечественные и зарубежные ученые: Э. Альтман, Л. А. Бернстайн, М. И. Баканов, А. Д. Шеремет, Т.Ю.Бугаева, Е.Н. Висторобская, М. Г. Деягин, П. Карпов, В. В. Ковалев, В. И. Кошкин, Краснова В.В.,Макогон Ю.В.,В. Ф. Палий, Л.Т.Снитко, Г. К. Таль, А. Н. Хорин.

Целью данной работы является общая характеристика финансовой устойчивости предприятия. Для реализации цели исследования были поставлены и решены следующие задачи: рассмотрена финансовая устойчивость предприятия на примере ООО «Монблан», дана оценка устойчивости финансового положения данного предприятия и предложения по анализу и